

**UCHWAŁA NR 774/XXXVII/2021
RADY MIEJSKIEJ W PIASECZNI**

z dnia 21 kwietnia 2021 r.

**w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego w trybie art. 101
Ustawy z dnia 08.03.1990 r. o samorządzie gminnym w przedmiocie miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego wsi Henryków – Urocz. „A” zatwierdzonego Uchwałą
Nr 378/XXIV/2000 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 26 kwietnia 2000 r. (Dz. Urz. Woj. Maz.
z dnia 27.10.2000 r., Nr 130, poz. 1237) w zakresie działki położonej w Henrykowie Urocz.,
oznaczonej nr ew. 100/2**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 w związku z art. 101 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.) i art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 935) Rada Miejska w Piasecznie uchwała, co następuje:

§ 1.

Po rozpoznaniu wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego w trybie art. 101 Ustawy z dnia 08.03.1990 r o samorządzie gminnym Rada Miejska w Piasecznie postanawia odrzucić skargę dotyczącą naruszenia interesu prawnego Pana Ł.G., w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Henryków – Urocz. „A” zatwierdzonego Uchwałą Nr 378/XXIV/2000 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 26 kwietnia 2000 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 27.10.2000 r., Nr 130, poz. 1237), w zakresie działki położonej w Henrykowie Urocz., oznaczonej nr ew. 100/2.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Piaseczno.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Piasecznie

mgr inż. Piotr Obłoz

UZASADNIENIE

Uzasadnienie faktyczne:

W dniu 2.03.2021 r. wpłynęło wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego w trybie art. 101 Ustawy z dnia 08.03.1990 r o samorządzie gminnym, Pana Ł.G., reprezentowanego przez Panią Iwonę Renz – radcę prawnego w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Henryków – Uroczce „A” (zwanego dalej planem), podjętego Uchwałą Nr 378/XXIV/2000 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 26 kwietnia 2000 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 27.10.2000 r., Nr 130, poz. 1237), w zakresie działki położonej w Henrykowie Uroczce, oznaczonej nr ew. 100/2.

Skarżący jako właściciel działki położonej w Henrykowie Uroczce, nr ew. 100/2, zarzuca ww. uchwale w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Henryków – Uroczce „A” brak jasności sformułowań, brak czytelności części graficznej, wzajemne sprzeczności części graficznej oraz tekstowej, naruszenie zasady proporcjonalności, naruszenie konstytucyjnie chronionego prawa własności, zastosowanie ponad ustawowych i niezasadzonych racjami społecznymi ograniczeń praw Skarżącego oraz brak racjonalnych przesłanek pozbawienia Skarżącego prawa zagospodarowania własności Skarżącego w ramach wyznaczonych przez przepisy, pozbawienie Skarżącego prawa zabudowy oraz danie pierwszeństwo bliżej niesprecyzowanemu interesowi publicznemu kosztem interesu indywidualnego Skarżącego, jak również naruszenie zasad sporządzania planów miejscowych, nieprawidłowości w sporządzeniu planu, w szczególności naruszenie:

- art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- art. 20 ust. 1 ustawy o lasach,
- art. 21 ust. 1 ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne,
- art. 8 § 1 k.p.a.
- art. 32 ust. 2 Konstytucji RP

oraz niezgodność tej uchwały ze studium.

Skarżący wnosi o zmianę uchwały w części, w której wyklucza ona prawo zabudowy wskazanej wyżej działki zarówno w części tekstowej, jak i w części graficznej.

Odnosząc się do w/w zarzutów należy stwierdzić, co następuje:

Plan miejscowy będący przedmiotem skargi procedowany był w trybie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139). Skarżący zarzuca naruszenie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r., która nie obowiązywała przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Henryków – Uroczce „A”, podjętego uchwałą Nr 378/XXIV/2000 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 26 kwietnia 2000 r. Nie ma zatem możliwości, by zaskarżony plan naruszał ww. ustawę, gdyż został uchwalony trzy lata przed jej wejściem do obrotu prawnego.

Należy również zaznaczyć, że zaskarżony plan utracił moc obowiązującą dla obszaru, gdzie zlokalizowana jest działka nr ew. 100/2, będąca własnością Skarżącego z chwilą wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Henryków Uroczce – etap II, zatwierdzonego uchwałą nr 690/XXXII/2020 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 16 grudnia 2020 r., opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego w dniu 26 stycznia 2021 r. W związku z powyższym dla obszaru, gdzie zlokalizowana jest działka nr ew. 100/2, będąca

własnością Skarżącego, zaskarżony plan jest dokumentem, który nie funkcjonuje już w obrocie prawnym.

Należy też zauważyć, że w związku z tym, że zaskarżona uchwała w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Henryków – Urocz. „A” powstała jeszcze w czasie obowiązywania ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, ustawodawca nie narzucił skali sporządzenia rysunku planu. W przypadku planu części Henryków - Urocz. „A” z uwagi na jego znaczny obszar, rysunek wykonano w skali 1:5000, co nie było sprzeczne z obowiązującymi wówczas przepisami.

Teren działki nr 100/2, której właścicielem jest Skarżący o powierzchni 1,8740 ha zgodnie z wypisem z rejestru gruntów w przeważającej części stanowi użytek leśny, pozostała, niewielka część to teren zabudowany. Działka znajduje się w granicach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, co zgodnie z wówczas obowiązującymi przepisami miało znaczenie dla ustalenia przeznaczenia terenu w planie miejscowym. Obowiązujące na ten czas Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego, Dziennik Urzędowy Województwa Warszawskiego nr 43, poz. 149 z dn. 29 sierpnia 1997 r. w zał. Nr 3, ust. 1 pkt. 1 zakazywało zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne na terenie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. W § 13 tekstu zaskarżonego planu zostało zapisane: „Plan potwierdza położenie wsi Henryków-Urocz. w systemie „Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu” (Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego, Dziennik Urzędowy Województwa Warszawskiego nr 43, 1997 r. poz. 149) i ustala: 1. Zakaz zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne.” Zgodnie z art. 9 ust. 1 Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym w ustaleniach planu miejscowego należało uwzględnić postanowienia przepisów szczególnych odnoszących się do obszaru objętego planem i przedmiotem ustaleń. W związku z powyższym zaskarżony plan przeznaczył grunty leśne na działce nr ew. 100/2 jako tereny leśne – bez prawa zabudowy. Wejście w życie Rozporządzenie nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007 r., na które powołuje się Skarżący, nie spowodowało zmian w zapisach planu miejscowego uchwalonego w 2000 r. Aby takie zmiany nastąpiły przepisy wymagają przystąpienia do sporządzenia planu lub jego zmiany.

Odnosnie przeznaczenia działki będącej własnością Skarżącego w zaskarżonym planie, zlokalizowana jest ona w obszarze oznaczonym jako teren MNLs – tereny mieszkaniowe, tereny leśne. Symbol ten jest wyjaśniony w tekście uchwały. W ustaleniach szczegółowych zaskarżonego planu wyjaśnione jest, że „dla obszaru funkcjonalnego 2MNLs plan ustala: 1. Przeznaczenie terenu: Mieszkalnictwo jednorodzinne ekstensywne oraz las bez prawa zabudowy (...) jako funkcje podstawowe.” Przedmiotowa działka nr ew. 100/2, która została wydzielona z działki nr ew.100 i został na jej terenie wybudowany w latach 70-tych budynek, stanowi grunt leśny, i dlatego nie ma możliwości lokalizacji na niej zabudowy mieszkaniowej.

Podkreślić również należy, że zgodnie z obowiązującym w czasie sporządzania skarżonego planu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Piaseczno (Uchwała Rady Miejskiej Nr 256/XVII/95 z dnia 28.12.1995 r.) - określającym politykę przestrzenną gminy, ww. działka znajdowała się w obszarze oznaczonym symbolem Ls – teren lasów.

Podsumowując, przeznaczenie działki Skarżącego w planie miejscowym podjętym uchwałą Nr 378/XXIV/2000 z dnia 26 kwietnia 2000 r. wynikało z użytków leśnych, których konieczność zachowania, bez prawa zmiany przeznaczenia w planie nakazywały obowiązujące wówczas

przepisy szczególne t.j. Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego, Dziennik Urzędowy Województwa Warszawskiego nr 43, poz. 149 z dn. 29 sierpnia 1997 r. Przeznaczenie działki Skarżącego pod tereny leśne bez prawa zabudowy było również zgodne z polityką przestrzenną gminy Piaseczno, określoną w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Uzasadnienie prawne:

Kwestionowana uchwała podjęta została w dniu 26 kwietnia 2000 r., zatem zastosowanie znajdują tu przepisy sprzed nowelizacji z dnia 17 kwietnia 2017 r., która weszła w życie z dniem 1 czerwca 2017 r. Zgodnie z treścią poprzednio obowiązującego art. 101 ust. 1 usg „Każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.”

Z przepisu przejściowego tj. art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. (Dz. U. 2017, poz. 935) wynika, że „przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2, art. 6, art. 7 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.”

Stosownie do art. 52 § 1 i § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (obecnie t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm., zwanej dalej - p.p.s.a.) skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie (...). Jeżeli ustawa, w przypadku innych aktów, nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy również przed wniesieniem skargi do sądu wezwać na piśmie właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa. Zgodnie zaś z treścią art. 53 § 2 p.p.s.a. (w brzmieniu poprzednio obowiązującym) w przypadkach, o których mowa w art. 52 § 3 i 4, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Z powyższego wynika, że nowa regulacja wyłączająca konieczność uprzedniego wezwania organu do usunięcia naruszenia prawa, znajdzie zastosowanie dopiero w stosunku do takich aktów, które podjęte zostaną po dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej, tj. po 1 czerwca 2017 r. Takie stanowisko zajął również NSA w wyroku z dnia 18.08.2018r., sygn. akt II OSK 1624/18, który wskazał, że jeżeli akt został podjęty albo czynność organu administracji została dokonana przed 1 czerwca 2017 r., to stosujemy poprzednią procedurę jego zaskarżenia polegającą na wezwaniu organu do usunięcia naruszenia prawa przed wniesieniem skargi, niezależnie od czasu, w którym wezwanie to zostanie rozpatrzone przez właściwy organ (przed czy po 1 czerwca 2017 r.). W świetle art. 17 ust. 2 ustawy z 7 kwietnia 2017 r. decydujące znaczenie dla procedury wniesienia skargi do sądu administracyjnego ma data podjęcia aktu lub dokonania czynności przez organ administracji, mających być przedmiotem tej skargi, a nie data wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa lub data jego rozpatrzenia przez organ.

Z powyższych względów, zasadnym było podjęcie niniejszej uchwały.

Nadmienić należy, że skarga wniesiona na podstawie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym służy do ochrony innych podmiotów przed skutkami wykorzystywania przez gminę swojej samodzielności poza granice wyznaczone przepisami prawa, ze szkodą dla uprawnień jednostki w sferze administracji publicznej. Aby uznać skargę za zasadną, należy wykazać naruszenie przez organ gminy konkretnego przepisu prawa materialnego, wpływającego negatywnie na sytuację prawną skarżącego. Interes ten powinien być bezpośredni i realny.

Skarżona uchwała nie narusza interesu prawnego Skarżącego. Kryterium "interesu prawnego" ma charakter materialnoprawny i wymaga stwierdzenia związku między sferą indywidualnych praw i obowiązków Skarżącego, a kwestionowanym w skardze aktem lub czynnością organu administracji. Jak wyżej wskazano, uchwała ta utraciła moc obowiązującą w zakresie obejmującym nieruchomości Skarżącego.

Mając powyższe na uwadze Rada Miejska w Piasecznie postanawia odrzucić przedmiotowe wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego.